SHÇEK VE YAŞANAN VAHŞET!

İki gündür görsel, işitsel ve yazılı basından takip etmekte olduğumuz, toplumumuz ve devletimiz adına son derece üzücü,utanç verici ve insanın izlemeye bile dayanamadığı dinlerken çoğumuzu ağlatan ve esefle kınadığımız SHÇEK yuvasında yaşanan ve çocuklara yaşatılan korkunç olaylar ve bu insanlık suçu karşısında devletin kurumlarının acizliği bir kez daha gözler önüne serildi. Bu görevdeki kurumların yeniden sorgulanması ve köklü değişikliklerle sıkı denetim altında tutulması zorunluluğunun bir kez daha altı çizildi. Yaşanan bu olaylar aslında insanların daha çok küçük yaşta olan masum çocuklara ne derece işkence, baskı ve zulümler yapabildiğini ve yapabileceklerini acı bir şekilde bize bir kez daha gösterdi.

Ailelerinden sosyal,fiziksel, ekonomik nedenlerle ayrılmak zorunda kalan veya aileleri tarafından terk edilen çocukların devletçe koruma altına alınması devletin başta Anayasa olmak üzere,Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, uluslar arası sözleşmeler,Çocuk Hakları Sözleşmeleri ve kanunlar dahilinde başlıca görev ve sorumlulukları arasında yer almaktadır. Devletler, bu görev ve sorumluluklarını yasal mevzuata uygun şekilde yerine getirmekle yükümlüdürler. Oysa ülkemizde zaman zaman tanık olduğumuz ve özellikle son zamanlarda sıkça karşılaşılan devletin koruma kurumlarındaki çocuklara uygulanan cinsel ve fiziksel , psikolojik kötü muamele,istismar,yaralama ve ölümler karşısında devlet son derece yetersiz kalmaktadır. Gerek bu tür kurumlarda görev yapanların yeterlikleri, bu göreve haiz olmayan vasıfları, gerekse çalışan sayısının yetersizliği ve bu kurumlar üzerindeki devletin denetim ve uygulama eksiklikleri , sözkonusu kurumların adeta başıboş ,denetimsiz, kendi haline ve görev yapanların insaf ve inisiyatifine bırakılmış oldukları izlenimini vermektedir.

Devletin öncelikle sosyal hizmet ve koruma görevi yapan ve bu amaçla kurulan kurumlarında, çocukların haklarına riayet ederek, onların fiziksel ve duygusal kötü muameleye maruz kalmalarını engellemesi, bunun için yeterli mevzuat ve sosyal çalışmaları yerine getirmesi,eğitim,sağlık, genel bakım ve temel ihtiyaçlarını karşılaması ana koşuldur.Çocukları olumsuz koşulların içinden bünyesine alırken onlara anne-babanın sağlayamadığı imkanları sonuna kadar sağlaması, ebeveynlerin yokluğunu ve yetersizliklerini aratmaması , çocukları sevgi, saygı, hoşgörü ortamında huzurlu ,sağlıklı ve mutlu olacakları bir yuva imkanı sunacak şekilde kurumsal altyapısını güçlendirerek olası sorunlara karşı da engelleyici önlemler alması gereklidir. Olaylar yaşandıktan sonra önlem alınması, mutlak gereklilik olup yeterli değildir, önlem almada geç kalındığına işarettir ve zamanında tespit edilip alınamayan nedenlerle ortaya çıkacak zararları telafide yetersiz kalacaktır. Özellikle konu çocuk ve çocukların fiziksel ve psikolojik yara almaları ise zararın telafisinde sonradan alınacak önlemlerin yetersiz kalacağı ortadadır. Sözkonusu cinsel saldırı, kötü muamele,işkence,baskı ve zulüme maruz kalan çocukların kötü muamele,cinsel istismar, psikolojik baskı, işkence ve eza olaylarını yaşadıktan sonra önlem alınması onların psikolojilerinde ve küçük bedenlerinde meydana gelen kalıcı hasarları asla tedavi etmeyecektir. Önemli olan çocuk haklarına, insan haklarına uygun bir şekilde bu nevi olayların yaşanmasını, tamamen engelleyici politika ve çözümler geliştirmektir.Devlet ilgili kurum ve kuruluşları eliyle bu görevleri yerine getirmek ve bu kurumları yeterli ölçüde denetleyecek birimler oluşturarak yeterli denetimlerle bugün ve geçmişte yaşanan olumsuzlukları engellemede sürekliliği sağlamak zorundadır.Bugüne kadar bu hususta devletin zayıf ve yetersiz kaldığı aşikardır.

Devlet istatistiklerine bakıldığında her geçen gün çocuk suçlu sayısında artış yaşandığı görülmektedir.Devletin çocuk haklarını savunan Çocuk Mahkemeleri ve Emniyet Müdürlüklerine bağlı Çocuk Büro Amirlikleri ile çocukların haklarının en iyi şekilde

korunması amaçlanmış ise de , uygulama ve mevzuat yetersizlikleri ve çelişkili ve yetersiz politikalar nedeniyle bugüne dek hedeflenen noktaya ulaşılamamıştır. Yapılan çalışmalar çocuk hakları yönünden iyileştirici olmakla birlikte yetersizdir.Devlet yönetimlerinin bu noktada da, zafiyetleri giderilmemiştir.

SHÇEK, devletin koruyucu ve çocukların haklarını korunması ve tüm ihtiyaçlarının karşılanarak çocukluktan yetişkinliğe uzanan süreçte, hizmetlerden yararlandırılan çocukların sağlıklı,eğitimli ve mutlu bireyler olarak topluma kazandırılmasını temin edici sosyal hizmetlerin yerine getirilmesinden sorumlu ve görevli bir kurumdur. Görsel , işitsel ve yzaılı basından sürekli takip edilen olaylar; bu görev ve sorumlulukların yerine getirilmediği , gerekli özenin gösterilmediği, yeterli denetim mekanizmaları oluşturulmadığı ve çağımıza göre modernize edilemediğini açıkça gözler önüne sermiştir. Kamuoyuna yansıyan ve tüm toplumda infial uyandıran bu olaylar, bu kurumun tamamen belirlenecek yeni politikalar ile yapılacak yeniliklerle yeniden yapılandırılması, şeffaflık sağlanması ve tüm personelin ve yöneticilerinin uzman yeterlik ve psikolojik testlerden geçirilmesi gerekliliğini işaret etmektedir.

Bu bağlamda ne tür önlemler alınacak neler yapılacak sıkı takipçisi olacağız ve bakalım bu alanda,yeni kabuslar mı yoksa güzel düşlerin gerçeğe dönüşümü mü gerçekleşecek,hep beraber göreceğiz.

Onlar bizim çocuklarımız; anneler babalar olarak, toplumsal bir dayanışma ile çocuk haklarına riayet edilmesini ve sonuna kadar kusursuz yerine getirilmesini teminen onların yalnız olmadığını sahipsiz çocuklar olmadığını söylüyor ve sivil denetim mekanizması olarak her zaman bu alanda toplum olarak burada olduğumuzu hatırlatarak ilgili kurumun her aşamasında yönetimine katılanlara “SHÇEK’nda neler oluyor? Ne zaman yeterli denetim ve fiziki şartlar sağlanarak gerçekten adına yakışan “Çocuk Esirgeme” yeterliğini haiz olacak ? Ne zaman modernize olunacak ve işkenceler bitecek,hukuka aykırılıklar ne zaman sona erdirilecek?” diye soruyoruz. Ne zaman?

Geleceğin sağlıklı nesilleri için bugünün çocuklarına bu ve benzeri acılar yaşatılmaması, daha sağduyulu, daha bilinçli ve insan (çocuk) haklarına saygılı uygulamaların bir an önce hayata geçirilmesi dileğiyle....

Av.Dilek YUMRUTAŞ-Hukuk Danışmanı